

„Oto serce, które tak bardzo umiłowało ludzi, że niczego nie szczędziło, aż do wyczerpania i wyniszczenia się, by im dać dowody swej miłości. A w zamian od większości ludzi doznaje tylko niewdzięczności przez nieuszanowania i świętokradztwa, przez oziębłość i pogardę z jaką się odnoszą do mnie w tym sakramencie miłości...”

□ „*Autobiografia*” św. Małgorzaty Marii Alacoque † Miłość Nie jest miłowana

„Szymonie, śpisz? Jednej godziny nie mogłeś czuwać?” (Mk 14, 37). Każdy z nas wie, jak bardzo boli zaniedbanie, niezrozumienie, niezdolność współczucia i niewdzięczność ludzka. Zdarza się, że z czystego serca poświęcamy bliźniemu coś wartościowego, a w zamian nie możemy się doczekać nawet zwykłego ‘dziękuję’. Jakże często my, ludzie, obojętnie odbieramy akt czyjejś miłości i poświęcenia, jako rzecz oczywistą, która niby nam się należy.

O ileż bardziej dotkliwie Pan Jezus odczuł ból samotności i śmiertelny smutek w Ogrójcu przed męką, gdy niebawem miał złożyć Siebie w ofierze za całą ludzkość, a nawet najbliżsi, oddani Mu uczniowie, nie potrafili trwać przy Nim przez jedną godzinę w tak przygnębiającym czasie.

W 1673 roku Pan Jezus objawia się skromnej zakonnicy ze zgromadzenia Sióstr Nawiedzenia, św. Małgorzacie Marii Alacoque (1647-1690), by powiedzieć jej, jak bardzo oczekuje od ludzi miłości i wdzięczności. Wówczas Pan Jezus pokazał zakonnicy swoje Serce pełne ognia i rzekł do niej: „Oto Serce, które tak umiłowało ludzi, a w zamian za to otrzymuje niewdzięczność i zapomnienie”. Zbawiciel żalił się do swej wybrannicy, że obojętność ludzi sprawia Mu przykrzejszą udrękę niż wszystko, co wycierpiał w czasie swej męki. Jeśliby Go choć trochę ukochano, to za nic by Sobie uważał wszystko, co wycierpiał dla ludzkości i pragnąłby uczynić jeszcze więcej. Lecz ludzie na wszystkie wysiłki dobroci Jezusa odpowiadają oziębłością i wzgardą.

Godzina Święta

Jest bardzo dużo osób na świecie, którzy nie chcą znać Boga, nie szanują Go, wręcz obrażają odrzucając Jego miłość i łaski. Nie chcą oni zbliżyć się do Chrystusa, ani naprawiać krzywd, które zadają Mu przez swoje nieprawości. Dlatego, Pan Jezus poprosił św. Marię Alacoque, by w zamian za brak wdzięczności, z jaką spotyka się Jego Serce i Jego miłość, dusze pobożne wynagradzały temuż Sercu zranionemu grzechami.

Zażył, aby w duchu wynagrodzenia w każdą noc przed pierwszym piątkiem miesiąca odbywała się godzinna adoracja Najświętszego Sakramentu. „Żebyś zaś mogła Mi towarzyszyć w tej pokornej modlitwie, jaką Ja wówczas zanosilem do Ojca, wstaniesz pomiędzy jedenastą a dwunastą godziną w nocy, upadniesz na twarz i spędzisz ze mną jedną godzinę; będziesz wzywała Bożego Miłosierdzia dla uproszenia przebaczenia grzesznikom i będziesz starała się osłodzić Mi choć trochę gorycz, jakiej doznawałem z powodu opuszczenia mnie przez uczniów...”

(„Autobiografia” św. Małgorzaty Marii Alacoque). Ta forma modlitewna stała się powszechnie znana, jako ‘godzina święta’, podczas której wierni trwają na adoracji w bliskości z Panem Jezusem przypominając Jego modlitwę w Ogrójcu.

Kult Serca Pana Jezusa

Podczas ostatniego wielkiego objawienia, które miało miejsce w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu w oktawie Bożego Ciała między 13 a 20 czerwca 1675 roku, Pan Jezus podał ideę obchodzenia uroczystości ku czci Jego Serca. Ukazawszy się swej powiernicy, odsłonił swe Boskie Serce i wskazując na nie, powiedział: „Dlatego żądam od ciebie, żeby pierwszy piątek po oktawie Bożego Ciała był poświęcony na szczególną uroczystość ku uczczeniu Mojego Serca, aby w tym dniu przystępowano do komunii świętej i składano uroczyste wynagrodzenie, przez publiczne akty prześlągania, ażeby naprawić zniewagi, jakich to serce doznało podczas wystawienia na ołtarzach” („Autobiografia”). Zbawiciel obiecał, że Jego Serce będzie obficie rozlewać strumienie boskiej miłości na tych, którzy mu tę cześć będą oddawać.

Kult Najświętszego Serca Pana Jezusa został oficjalnie uznany w 1765 roku przez Klemensa XIII. Na dzień uroczystości wyznaczono, zgodnie z objawieniami, piątek po oktawie Bożego Ciała. W 1856 roku papież Pius IX ustanowił Święto Serca Pana Jezusa w całym Kościele. 11 czerwca 1899 roku papież Leon XIII dokonał poświęcenia całego rodzaju ludzkiego Najświętszemu Sercu Pana Jezusa.

Przedmiotem tego Święta jest miłość Boga objawiona w Sercu Jezusa. Mamy przypomnieć sobie o wielkiej miłości Chrystusa do ludzi oraz wezwanie skierowane do każdego z nas. Nie śpij, obudź się! Daj Panu Jezusowi miłość, której inni nie chcą Mu dać. Kochaj Serce Jezusa najbardziej na świecie, ponieważ Ono jest najbardziej godne miłości!